

datum 8 december 2011

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op
wonende te
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. S.S. van Gijn, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
gedurende een aantal jaren broeder en tevens onderwijzer aan de
school in

1. De procedure

Het klaagschrift is bij de griffie van de klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, (hierna: klachtencommissie), ontvangen op 21 november 2010. Op 21 september 2011 is bij het Meldpunt een verweerschrift ingekomen van algemeen overste van de Congregatie der Broeders van de H. Aloysius Gonzaga. Voorts zijn twee brieven binnengekomen van aangeklaagde als reactie op het klaagschrift.

Op 27 oktober 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen en heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur mr. S.S. van Gijn.

Aangeklaagde is, zoals bij brief van 15 oktober 2011 aangekondigd, niet verschenen. Aangeklaagde heeft hiertoe aangevoerd dat hij de rechtszitting niet erkent en voorts niet in de gelegenheid is ter zitting te verschijnen.

2. De klacht

2.1. Klaagster zat in de periode van 1962 tot 1969 op de school te Broeder was hier destijds werkzaam en was onderwijzer van klaagster toen zij in klas 4 zat. Klaagster stelt dat zij voor de klas werd geroepen en achter het bureau van broeder tussen zijn benen moest gaan staan, terwijl broeder een som ging uit leggen. drukte dan met zijn hand klaagster tegen zijn kruis aan en ging met zijn andere hand in

haar broek. Hij zat aan haar vagina en aan haar borsten. Dit gebeurde met regelmaat ongeveer één maal in de drie weken gedurende het hele schooljaar 1964/1965.

Klaagster wilde niet dat broeder J. [redacted] aan haar zat en kon op dat moment de opdracht die zij moest maken niet doen. Zij was doodsbang. Dit gebeurde gedurende de hele 4e klas. Door deze gebeurtenissen heeft zij de 4e klas gedoubleerd, waardoor zij nog een jaar te maken kreeg met broeder [redacted] als leraar. Het misbruik heeft twee jaar geduurd.

Ter zitting heeft klaagster verklaard dat de jaartallen zoals vermeld in het klaagschrift niet correct zijn. Aan de hand van klassenfoto's en terugrekenend heeft klaagster moeten concluderen dat het seksueel misbruik heeft plaatsgevonden in de schooljaren 1966/1967 en 1967/1968.

2.2 Klaagster geeft aan dat zij door het misbruik is blijven zitten in de 4^e klas en dat zij door de gebeurtenissen last had van: angst voor mannen, jaren pijn in haar keel, seksuele problemen, depressieve klachten, faalangst en onzekerheid en dat zij zichzelf niet kon zijn en niet van haar lijf hield. Klaagster stelt voorts dat zij ook thans nog lichamelijke, psychische en seksuele klachten ondervindt.

Klaagster heeft emotionele buien en pijn over de gebeurtenissen.
Door leerproblemen heeft zij niet verder gestudeerd dan MBO en heeft zij eerst onlangs een opleiding ismakogie (HBO) afgemaakt.

2.3 Van belang voor klaagster is de erkenning van het gebeurde en het onrecht dat haar is aangedaan. Ook hoopt zij door een grondverklaring van de klacht mogelijk haar schade te kunnen verhalen in een andere procedure.

3. Het verweer

Aangeklaagde ontkent alle aantijgingen van klaagster. Hij riep nooit kinderen naar voren om iets uit te leggen, laat staan dat er lichamenlijk contact was.

Het was op de situatie ter plaatse niet eens mogelijk geweest om datgene te doen wat [redacted] .elt.

[redacted] algemeen overste van de Congregatie der Broeders van de H. Aloysius Gonzaga heeft namens dit instituut in een reactie geschreven dat hij aan de hand van de stukken uit de archieven niet in staat is de klacht van klaagster te ontkennen noch te bevestigen. Naast de klacht van klaagster zijn geen andere klachten over [redacted] bekend.

[redacted] .eldt wel dat, mocht hetgeen is gesteld op waarheid berusten, hij bij deze, namens het instituut, zijn excuses aanbiedt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3 Er zijn bijna vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Door het tijdsverloop zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken.

De klachtencommissie heeft bij haar advies het volgende in ogenschouw genomen:

In het jaar 2000 is bij het meldpunt seksueel misbruik een melding binnengekomen van klaagster, waarin zij aangaf dat zij door een broeder/onderwijzer in . was aangerand. Op dat moment wilde zij geen klacht indienen. Zij ging hem een brief schrijven en hoopte op excuses van zijn kant.

Uit de stukken blijkt dat klaagster deze brief destijds ook heeft geschreven. Op 14 mei 2000 heeft zij hierop een reactie gehad van broeder waarin hij alles ontkent. Hij ontkent haar zelfs überhaupt te kennen. Na een brief van aangeefster waarin zij zijn geheugen opfrist, o.a. door een klassenfoto mee te sturen en hem er aan te herinneren dat vaak bij hen thuis kwam, schrijft in een reactie dat hij zich nu wel klaagsters vader herinnert, maar dat hij zich haar nog steeds niet voor de geest kan halen. De blijvende ontkenning van de kant van aangeklaagde heeft klaagster doen besluiten toch een klacht in te dienen.

, arts, heeft in een brief van 20 oktober 2011, verklaard dat klaagster bij hem in therapie kwam omdat zij door broeder meerdere keren was aangerand. In zijn brief van 23 oktober 2010 schreef hij dat van november 1999 tot maart 2004 bij hem in therapie was.

heeft verklaard dat klaagster vanaf medio 2002 bij hem in behandeling is in verband met lichamelijke en psychische klachten die verband houden met seksueel misbruik in haar jeugd door broeder op de lagere school in .

Allereerst is het de klachtencommissie opgevallen dat aangeklaagde begint met te stellen dat hij zich klaagster in het geheel niet kan herinneren, terwijl aannemelijk is dat hij vroeger bij klaagster regelmatig thuiskwam en haar twee jaar in de klas heeft gehad. Voorts heeft de wijze waarop klaagster haar verhaal heeft verteld op de klachtencommissie een betrouwbare indruk gemaakt. Daar komt bij dat blijkt dat zij haar verhaal reeds jaren geleden (voordat het seksueel misbruik binnen de Rooms Katholieke Kerk bekend werd in de pers) aan verschillende behandelaars, zoals de arts en de therapeut heeft verteld.

Haar beschrijving van de nogal brute wijze waarop aangeklaagde kinderen soms behandelde wordt bevestigd door schriftelijke verklaringen in de brieven van . Dat betreft weliswaar niet het gestelde en

seksueel misbruik, maar het ondersteunt naar het onderdeel van de klachtencommissie wel in het algemeen de betrouwbaarheid van klaagsters verklaring.

Daarnaast is het de klachtencommissie opgevallen dat aangeklaagde in zijn reactie schrijft dat het niet waar is dat hij: 'met mijn vinger in haar vagina ben gegaan'. Dit terwijl klaagster dit zelf niet noemt in haar klaagschrift. Een en ander heeft de klachtencommissie tot de overtuiging gebracht dat de verklaring van klaagster over het seksueel misbruik door aangeklaagde aannemelijk moet worden geacht.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheids situatie hoogst kwalijk is geweest. Klaagster was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 10 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem een vertrouwenspersoon.

